

приема четническата тактика. Пред вид че обстановката не е благоприятна за пеминаване на голяма чета, Раковски изпраща малки чети да поддържат духа на населението. Начело на образувалата се чета, в която участва Хаджи Димитър и има за задача да накаже търновския владика, застава Стоян Папазов. По пътя войводата и Хаджи Димитър се спречкват и изпълнението на задачата се осуетява. С дружината Х. Димитър действа до есента в Сливенския балкан, когато се завръща в Румъния. Ст. Папазов действа през лятото повече сам и прекарва зимата в гората около Сливен. През същата година П. Хитов действа в Северозападна България с дружината на Коста войвода.

На другата година Стоян Папазов образува дружина, която действа из Стара планина. Около с. Жеравна обаче войводата е убит, за да бъде ограбен.

Същата година, на 13 юни, преминава четата на Хаджи Димитър, в която влизат Ст. Караджата, Дим. Дишлията, Йордан Инджето и др. През Делиорман четата стига в Котленския балкан. След като се снабдяват с храна от Сливен, те престояват в долината на р. Тунджа, където провеждат няколко акции. От Твърдишката планина дружината отива към Карловско, а след това се връща към Агликина поляна. Цяло лято тя обикаля из Стара планина. През Делиормана, където провеждат акция за снабдяване със средства (в. с. Дикилиташ — Побит камък), те стигат Дунав и с каик преминават в Калараш — Румъния.

През 1866 г. в България, отправили се към Сливенския край, преминават няколко дружини. В едната дружина, брояща около 20 момчета, влизат Хаджи Димитър, Желю войвода, Стефан Караджа и Димитър Дишлията. Когато дружината стига Стара планина, тя се разпада на три с войводи дядо Желю, действащ в Казанлъшко, Караджата — в Източна Стара планина и Хаджи Димитър — в Сливенско. През есента дружините отново се съединяват и преминават в Румъния. Същата година през май с дружина от 12 момчета преминава в България и Филип Тотю. Дружината му, която стига до Хасково, действа и в Новозагорските села.

През 1867 г. в България преминава четата на П. Хитов, която при изтеглянето си в Сърбия брои около 50 момчета. По характер и цел тя не е хайдушка чета и няма да се спираме на нея, макар че използва хайдушкия начин на придвижване.